

vzhůru do
kulturního dění

■ Ivo Kahánek se projde Po zarostlém chodníčku

LOUNY - V lounském Vrchlického divadle vystoupí vítěz Pražského jara 2004 v oboru klavír. Recitál mladého klavíristy Ivo Kahánka si můžete vychutnat v úterý 16. ledna. Během večera zazní skladby Richarda Schumanna, Fryderika Chopina, Gideona Kleina a výběr cyklu Po zarostlém chodníčku Leoše Janáčka. „Vlednujme si pozvali Ivo Kahánka, moravského klavíristu z Kroměříže, držitele i dalších mezinárodních ocenění, což svědčí o mnohém,“ zve za pořádjící Kruh přátel hudby na koncert Hana Benešová. (jvn)

■ Rádobydivadlo Klapý zve na Liz a Betty

LOUNY - Jak by to vypadalo, kdyby se k vám domů nastěhovala zhýčkaná hollywoodská hvězda? To uvidíte ve čtvrtěk 18. ledna v půvabné komedii Liz a Betty, sníž do Loun zavítá Rádobydivadlo Klapý. Jeviště Vrchlického divadla tentokrát zabýdl pouze dvě herečky, ale i tak to bude stát jistě za to. Evu Andělovou a Veroniku Tycovou totiž spojuje smysl pro humor a pod vedením režiséra Ladislava Valeše si vůbec nic nedarují. Představení Liz a Betty (v originále Me and Jezebel) autobiograficky vypráví o setkání autorky hry Elizabeth Fullerové a jejího velkého idolu, hvězdy Hollywoodu 30 a 40. let, Betty Davisové. Liz, která byla velkou fanynkou Betty již od svých dvanácti let, je nejprve její návštěvou polichocena, ale když se držitelka dvou Oscarů pozvolna ujímá vedení domácnosti, rozhodne se jednat. „Liz a Betty je teprve třetí komedií v historii Rádobydivadla, ale je to velmi kvalitní text a také velká příležitost pro dvě velmi dobré herečky,“ zdůvodnil režisér Valeš, proč si vybral tuto předlohu. (jvn)

■ Smetáček, Nový orchestr snů, a Tonya Graves

ŽATEC – 24. ledna nás v sále Městského divadla v Žatci čeká žatecká premiéra kapely New Orchestra of Dreams, kapelníka a bubeníka Štěpána Smetáčka a zároveň návrat zpěvačky Tonyi Graves. Nelze si ji nepamatoovat z Dočesné ani ji přehlédnout i přes jejich 150 cm ve formaci Monkey Business. U NOD je nástupkyní Lenky Dusilové.

Štěpán Smetáček, syn slavného otce i děda, vystudoval bicí na konzervatoři a vydal se svou vlastní cestou. Chuť dělat svoje vlastní projekty a vlastní muziku jej roku 1995 přivedla k založení New Orchestra of Dreams (NOD). V českých hudebních kruzích se pro ni ujal pojem rockový či jazzrockový bigband. Prostě rocková kapela s proměnlivou dechovou sekci.

Muzika tohoto rock-big-bandu vynikne nejlépe ve větších sálech. Žatecké divadlo se svou vynikající akustikou je pro ně jako stvořené. Se Smetáčkovou premiérou v Žatci to nebude nakonec tak horké, protože jako bubeník skupiny Krausberry již měl dvakrát tu čest na žateckém koupališti. (kfi)

FOTO M. BLÁŽEK

■ Pepa Nos zahraje Bojové písně

LOUNY - Písníčkář Pepa Nos vystoupí opět v Lounech. Na koncert v kavárně Vrchlického divadla si ke kytarě přiblíží i zbrusu novou desku. Se souborem „písní z poslední i vzdálené doby“, nazvaným příznačně Bojové písně, seznámí své publikum ve středu 24. ledna. (jvn)

Proměny krajiny v Galerii Benedikta Rejta

■ „Tohle je výstava, o jaké jsem v Lounech vždycky snil“ Bohumír Roedl 19.11.06, Zápis z knihy návštěv

Nová výstava v Galerii Benedikta Rejta v Lounech je vybočením hned v několika směrech. Předchozí výstavy byly buď autorské nebo zaměřené na určitý styl a věnovaly se především modernímu a současnému umění. Vznikaly mnohdy nejen z galerijního fondu, ale i z výpůjček z jiných galerií, což vzpomene-li například dvou výstav věnovaných Emilu Fillovi, dávalo možnost divákům vidět soubory prací, za nimiž by museli objet republiku. Nynější výstava, nazvaná Transformace krajiny, vychází výhradně z vlastních sbírek. To dává sice možnost představit veřejnosti soustavnou sbírkovou činnost galerie, zároveň však také zadává autorům výstavy nelehký úkol sestavit smysluplný soubor z vlastních depozit. Je to úkol těžší o to, že se nejedná o jednu vyhraněnou oblast, ale o půlstoletí z dynamickým vývojem. První polovina 20. století a téma krajiny jsou vymezením, s nímž se museli autoři výstavy vyrovnat. Úkol jim rozhodně nijak neusnadňovala výrazná vnitřní architektura galerie, kladoucí vysoké nároky na výběr prací i instalaci, tak aby snesly konfrontaci s daným prostorem a nezačaly se v něm ztrácet. Zdá se, že tento souboj dopadl úspěšně.

Krajina je téma mnohovrstevné: krajina obecně, vnitřní krajina člověka, člověk v krajině, výseče krajiny, zákoutí, zátiší - krajina vstupující do obytného prostoru člověka, krajina denní, večerní i noční. Kompozice obrazů zůstává převážně klasická, co se však mění, je výtvarné tvarosloví. Tohoto tvaroslovného rozrůznění je v dané expozici využito plnou měrou a jsou tu představeny skupiny obrazů obdobného kompozičního schématu, ale s jasnou morfologickou odlišností, čímž je

zdůrazněn výrazová bohatost této etapy vývoje českého umění.

Zvláštním jevem je také to, že tuto výstavu doplňují drobné a příležitostné práce věhlasných autorů, jež se málokdy objevují na výstavách či v monografiích. Dává nám to příležitost nahlédnout i do jejich osobních vztahů.

Tematicky se soubor vystave-

FOTO GBR

Součást expozice nové výstavy v Galerii Benedikta Rejta.

ných děl člení na řadu okruhů: otevřený prostor - moře - volnost, řeka - fenomén plynnutí vody i času, ale také ticho podvečerní tůně, či zátočiny, plán - vnitrozemské zmenšené mořské konečnice, dále krajina vymezena horizontem, okraj lesa, pak vesnice, předměstí, město. Člověk - divák se postupně přibližuje ze širokého prostoru do pozic čím dál intimnějších, až se krajina promění v zátiší - skupinu předmětů z krajiny přinesených a kompozičním uspořádáním krajinu připomínajících.

Člověk je součástí krajinomalby od jejího počátku. Krajina původně tvořila pozadí figurální malby a teprve časem se osamostatnila. I tato výstava obsahuje řadu obra-

zů lidí v krajině: osamělý chodec v nočním městě (S. Máchal), rybáři u řeky (J. Čapek), dvojice při večerní procházce parkem (O. Kerhart), dále pak akty v krajině (K. Černý, P. Kotík, V. Špála), obyvatelé exotických krajin (W. Nowak, A. Pelc, O. Nejedlý), večerní ruch zahradní restaurace (K. Černý). Člověk je citelnou sou-

částí zobrazované městské krajiny v civilistní malbě i v okamžiku jeho faktické nepřítomnosti na obraze (K. Lhoták, F. Hudeček, H. Boettinger). Pro amatérské tvůrce i začínající profesionály může mít velký inspirační potenciál možnost studovat proměnu barevnosti krajiny v různé denní době a v různých krajinných prostředích. Transformaci krajinářské tvorby pak názorně dokumentuje ukázka malby z 19. století.

Je třeba jen doufat, že výstava bude dostatečně dlouhou, aby ve snaze o vyhovění požadavku doby po neustálé změně nezůstala tato příležitost ke kultivaci amatérské tvorby promarněna.

Mgr. Jiří Němčický

dopisy

■ Ani vítr ani déšť na turistu neplatí

Reakce na článek Počasí si s turisty na Nový rok pohrávalo (Svobodný hlas 1/2007 ze 3. ledna) „Skalního turistu ani průtrž mračen neodradí, natož prudký déšť! Dne 1. ledna v deset hodin dopoledne na vrcholu Oblíku (509 m.n.m.) stanul člen KČT Louny Josef Holý. Vítr značný, viditelnost krásná.“

Milan Zelenka, Postoloprty

■ Obětavé sestřičky lounské Mediky

„Se sestřičkami lounské Mediky se setkáváme už řadu let. Obětavě pomáhaly otci při jeho dlouhodobé těžké nemoci a věnovaly se i matce, když se blížil jeho odchod. Od té doby ji pravidelně navštěvují dvakrát denně. Zvlášť fundovanou odbornou pomoc a obětavost v krizových situacích, kdy matku postihl infarkt myokardu, kolísala ji hladina cukru a měla potíže se sluchem. Pro naši rodinu je hluboce lidský přístup sestřiček velmi důležitý. Navíc umějí přenášet na pacientku optimistickou náladu. Za deset roků jsme se přesvědčili, že i za nepřítomnosti členů rodiny se mamince dostává kvalifikované, pečlivé a chápající péče. O jejím aktuálním stavu jsme pravidelně a podrobně informováni. Kvalitu péče potvrzuje i to, že se maminka na jejich každodenní návštěvy těší. Doufám, že nejsme jediní, kdo obětavou práci sestřiček Mediky oceňují.“

Dana Z. a Marie H., Praha

■ Nenahraditelný náhradník

„Koncem roku mezi nás zavítal starosta královského města Loun Emil Volkmann, jenž zastoupil ochofelého Bedřicha Štaubera, který měl původně mluvit o starších lounských dějinách. Pan Volkmann pohovořil o Lounech dnešních, o něž se zasloužil během svého dvacítiletého starostování. Skromně však zásluhy přisuzuje celému kolektivu odborníků lounské radnice. Je dobře, že zůstává radním a předává cenné zkušenosti mladším. Výčet akcí za jeho působení je velký: obchvat, vytvoření průmyslové zóny, vývěr léčivého pramene v areálu nemocnice, železniční zastávka Louny-Střed, uvedení Žatecké brány do původního historického stavu, modernizace koupaliště. Pokud se na něco zapomnělo, ať pan exstarosta promine a usedlící doplní. On sám by se, jak ho známe, nepochlubil. Děkujeme!“

Jaruše Vonková, Spolek rodáků a přátel Města Louny

■ Zaručené firmy versus naše babička

„V létě rozbížela jedna taková firma brikety. Babička „usmlouvala“ plný vůz za deset tisíc a k tomu př ještě dovezou dvacet pytlů naštipaného dřeva! Briket bylo sotva za polovinu a dřevo ani firma se neobvykle nikdy více. Letos jsme pod stromčekem našli zajímavý dárek – údajně nová moderní kamera, kterou naše bábi koupila opět od cizince, který obětavě přijel za ní, aby drahocennou věc v ceně 20 tisíc prodal za pouhé tři tisíce a udělal dobrý skutek! Jenže. Do kamery má tento výrobek hodně daleko, je to maketa fotáku, který se vyráběl před deseti lety. Nyní jen přesvědčujeme naši důvěřivou bábi, aby už nikdy nenaletěla zaručeným cizím firmám, které tak „levně“ prodávají zboží podezřelé kvality.“

L. M., Podlesí

Novoroční blahopřání a dík „našim Lounským“

■ Spolek rodáků a přátel města Loun a okolí děkuje za nezapomenutelné dojmy

Posíláme velké poděkování za pozvání do galerie Benedikta Rejta na výstavu obrazů ze zásob galerie pod názvem Transformace krajiny, kde jsou vystavena díla nejznámějších malířů (Špála, Lhoták, B. Feicht, Matějčiček a další) z počátku tohoto století.

Jedinou nepříjemností návštěvy bylo skoro dvouhodinové čekání na oběd v hotelu Union. V lounském divadle Jaroslava Vrchlického jsme tak málem nestihli koncert Zimní dechovka orchestru ZUŠ pod vedením zkušeného dirigenta pana Laksy. Přes čtyřicet členů tohoto orchestru dnes již známého i v centru Evropy, Bruselu vydalo ze sebe tolik, co zkušené orchestry pražské. Při první sólové koleď o dlouhé noci jihly oči těm z nás, kteří byli v tomto roce opuštění navždy jim nejdražšími. Dojmy z koncertu podrhlá promítaná projekce z vystoupení kapely

v Evropě i v našich zejména lázeňských městech. Vřelý dík za nezapomenutelné dojmy a stejně šťastná a krásná vystoupení kapele mladých, založených bratry Lošany před čtyřiceti lety do Nového roku 2007!

Odborný dík patří též hudebnímu skladateli Zdeňku Šestákov, který pro členy spolku uspořádá reprodukováný koncert svých skladeb v Praze 11. prosince. Concertu se k velké radosti všech členů zúčastnila i naše drahá Hanička Fajtllová, vdova po panu generálově.

Jaruše Vonková, Spolek rodáků a přátel města Loun a okolí

Příliš malý prostor velkému básníkovi

„Vážené redakce, sdílím Váš smutek ze smrti významného českého básníka Emila Juliše. S bolestí, ale zároveň svědkem jsem četl nevelký esej Květy Tošnerové a také nevelkou vzpomínku Josefa Hlaváčka ve Svobodném hlase (3. 01. 07.). Navždy odešel velký básník a pou- žit epitet „nevelký“ by se nehodilo, ale bohužel musím (básníkova fotografie je také nevelká). Dovolím si poznamenat, že zcela jedinečný týdeník města, se kterým byl svá-

zán život Emila Juliše, by se měl s větší pietou chovat k památce svého krajana. Měl by seznámit čtenáře s jeho básněmi, s dopisy, se vzpomínkami lidí, kteří znali Emila Juliše ne jako básníka-klassika, ale i v jeho jiných profesích, například když žil v Praze nebo Mostě. Svobodný hlas by měl dát větší prostor osobnosti básníka, jenž za jakékoliv doby hájil hlas Pravdy a Svobody.“

M. Shatyllov

Do nového roku si lidé přejí zdraví, úspěchy a spokojenost. Ovšem pouhé přání nestačí. Je zapotřebí přidat vlastní úsilí a určité podmínky společenské, rodinné, pili pochopení, vytrvalost - sedm důležitých slov, což souhlasí s číslem nového letopočtu. Ohlédnou-li se za uplynulým rokem činnosti Svazu tělesně postižených v ČR, územní pracoviště Louny, ráda bych upozornila na několik oblastí jeho činnosti. Pořádá zdravotní konzultace – přednášky, měření tlaku, cukru v krvi, provozuje sociálně právní poradenství, rehabilitační a rekondiční pobyty. Například od 20. do 27. prosince probíhal v hotelu Fit ve Žďáru nad Sázavou rehabilitační pobyt pod vedením Zdeňky Mochákové. Sponzorům, kteří tuto vánoční nadílku umožnili, i těm, kteří pobyt zajišťovali, patří velký dík.

Svaz pomáhá při zabezpečování rehabilitačních pomůcek, půjčuje pomůcky kompenzační – vozíky, chodítka. Prodává baterie do naslouchátek. Přejímá i péči o postižené děti a mládež. Organizuje kulturní akce, koncerty, například návštěvu divadelního představení v Krumlově. Prezentuje výrobky zdravotně postižených na výstavkách. Zajišťuje zahraniční rekreace (Itálie, Chorvatsko). A to jsou jen některé oblasti činnosti.

Do nového roku bych Svazu přála výstavbu nového objektu, který by lépe vyhovoval jeho potřebám, aby mohl uskutečňovat ještě přínosnější a bohatší činnost. Ať je sedmíčkou číslem opravdu šťastným!

Marie Mentliková, učastnice rehabilitačního pobytu

Milé čtenářky, milí čtenáři!

Rádi bychom Vám poděkovali za obrovské množství novoročních přání, která v několika vrstvách pokryla náš pracovní stůl. I za množství přátelských mailů. Těžko říci, které potěšilo nejvíce – zda to od Marie Imbrové z Harare z Afriky, tajemný hodinový stroj Petra Holodňáka ze Žatce či pozdrav od dr. Bohumíra Roedla z budoucího archivu lounských ar-

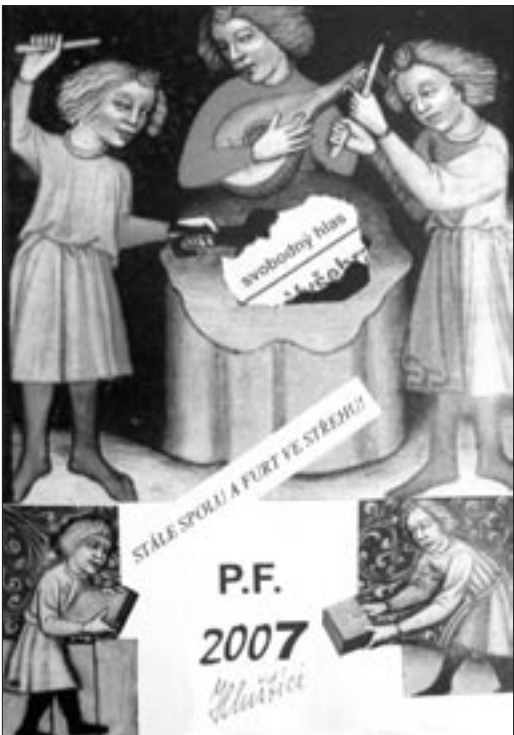
chivářů. Úžasné bylo přání, které nám elektronickou poštou došlo od našeho věrného čtenáře, nevidomého Luboše Hockého. Nadchl nás vitrážový zvoneček, který naši redakci zaslali manželé Richard a Jitka Kantovi z Lubence, pohladilo přáníčko se symbolem naděje Kristiny Folprechtové. Milá byla všechna přání od starostů a starostek. Asi nejzvláštnější bylo novoroční přání v podobě krátké básně, kterou nám zaslal Michael Krátký z Malé Černoci. Na radnici v Plzni vyhlásili soutěž, při níž bylo zadáno pět slov, která měla tvořit základ básně pojaté jako novoroční přání. Napsal: „Cestují budičkem v prostoru a čase a přitom svým MALÍČKEM kreslím svět v plné kráse. Skalnaté VÝŠINY, lesy, louky, hluboké doliny, jezera, řeky.

Tu kolem mně přeběhne MUFLON, který pospíchá do města BABYLON.

Chce tam slavit Silvestr, proto ten rychlý krok a já Vám tímto ŠPRÝMEM přeji šťastný Nový rok.“

Všechny Vaše novoroční pozdravy a dopisy nám udělaly velkou radost. Děkujeme!

Vaše redakce Svobodného hlasu

Vlastnoručně vyrobené PF manželů Hany a Antonína Hluštíkových

Do posledního okamžiku myslela na druhé

■ Reakce na článek Obdivoval jsem její lidský náboj (Svobodný hlas 1/2007 ze 3. ledna)

V minulém Svobodném hlase bývalý senátor pan Ivan Havlíček věnoval vzpomínku své bývalé asistentce paní Vlastě Sivické. Chtěla bych mu touto cestou poděkovat za krásný článek o tak vzácném člověku, jakým paní Vlastička byla, a ráda bych se krátkou vzpomínkou přidala.

Paní Sivickou jsem poznala v roce 1997, právě když byla ve funkci asistentky pana Havlíčka. V té době jsem měla problémy s bytem a byla to právě paní Sivická, která ochotně pomohla. Hned při prvním setkání jsme si porozuměly. Kdykoli jsem měla cestu, stavěla jsem se u ní v kanceláři. Když jsem v roce 2001 utrpěla úraz při dopravní nehodě (přišla jsem o nohu) a když mě po osmi měsících propouštěli do domácího

léčení, potřebovala jsem invalidní vozík. Svěřila jsem se paní Sivické. Když mě sanita přivezla domů, vozík na mě již čekal. Paní Sivická se dostavila hned druhý den s kytkou a dárky. Od té doby se z nás staly velké přítelkyně. Začaly jsme si tykat. Jakmile měla Vlastička trochu času, přišla ke mně, popovídaly jsme si, navzájem jsme si vylily srdíčka, povzbudily jsme se a bylo nám hned lépe. Věděla jsem, že lidí, kterým pomáhá, je

více. Vždycky říkala, že když je trochu času, obejde ty své ovečky. Pro každého měla slova útěchy, povzbuzení. Vždy na prvním místě u ní byli ostatní, pak teprve ona. Když ji přepadla zákeřná choroba, do poslední chvíle statečně bojovala. Týden před svým odchodem mně ještě poslala zprávu. I když již měla velké zdravotní potíže, myslela na můj zdravotní stav, zda jsem v pořádku. Takový to byl veliký a vzácný člověk. Jsem hrdá, že mohu říct, že paní Vlasta Sivická byla mou přítelkyně. Nikdy na ni nezapomenu a vždy se hluboce skloním před její památkou.

Jana Machová, Louny